

Folketingets Kommunaludvalg

Sagsnr.
2014-21805

Doknr.
190981

Dato
05-01-2015

Folketingets Kommunaludvalg har d. 10. december 2014 stillet følgende spørgsmål nr. 42 (alm. del) til økonomi- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Spørgsmål nr. 42:

"Vil ministeren kommentere artiklen i Frederiksborg Amtsavis den 4. december 2014 "Én har fået nyt cpr-nummer", herunder bekræfte antal personer som har fået tildelt nyt personnummer som følge af identitetstyveri, og vil ministeren desuden give sin vurdering af, om loven (jf. L 110 om tildeling af nyt personnummer (2013-14)) lever op til sit formål i forhold til at dække behovet, og om loven er omfattende nok?"

Svar:

Folketinget vedtog den 25. marts 2014 en ændring af CPR-loven, hvorefter Økonomi- og Indenrigsministeriet efter skriftlig anmodning herom i særlige tilfælde kan tildele nyt personnummer til en person, hvis personnummer indgår eller har indgået i forbindelse med misbrug af vedkommendes identitet.

Den daværende økonomi- og indenrigsminister tilkendegav i forbindelse med behandlingen af lovforslaget, at hun ville følge op på lovforslaget og udarbejde en årlig opgørelse over antallet af ansøgninger om nyt personnummer, antallet af sager, hvor der var blevet tildelt et nyt personnummer og antallet af sager, hvor der var givet afslag på tildeling af nyt personnummer. Opgørelsen ville indeholde en redegørelse for begrundelsen i den enkelte sag for tildeling af nyt personnummer henholdsvis afslag herpå.

Som økonomi- og indenrigsminister er jeg naturligvis også indstillet på følge op på lovforslaget og udarbejde en årlig opgørelse til Folketinget.

Jeg kan allerede nu oplyse, at siden lovens ikrafttræden den 1. april 2014 har 23 borgere ansøgt om nyt personnummer med henvisning til misbrug af den pågældendes identitet, herunder personnummer. I en del af disse sager er ansøgningen umiddelbart afslået, enten fordi ansøgningen var åbenbart grundløs, eller fordi der ikke var indsendt nærmere dokumentation for misbruget, herunder i form af politianmeldelse af forholdet. I én sag er der tildelt nyt personnummer efter bestemmelsen.

Det er efter min opfattelse for tidligt at evaluere endeligt på loven, men jeg har umiddelbart ikke grundlag for at antage, at loven ikke lever op til sit formål; nemlig at gøre det muligt i særlige tilfælde at tildele nyt personnummer til en person, hvis personnummer indgår eller har indgået i forbindelse med misbrug af vedkommendes identitet. I det lys finder jeg det ikke unaturligt, at ministeriet på nuværende tidspunkt alene har modtaget 23 ansøgninger.

Jeg har også en formodning om, at antallet af ansøgninger er udtryk for, at virksomheder generelt er bevidste om, at de ikke må og kan basere deres identitetskontrol på et oplyst personnummer alene.

Jeg hæfter mig i hvert fald ved, at Rigspolitiet har oplyst, at de i dag kun sjældent modtager anmeldelser om svindel på nettet, f.eks. køb af mobiltelefoner og optagelse af forbrugerlån, hvor personnummeret er anvendt som eneste grundlag for autentifikation, og at denne udvikling bl.a. skyldes udbredelsen af NemID som middel til autentifikation.

Denne udvikling er positiv og efter min opfattelse udtryk for, at virksomheder generelt ikke tillægger personnummeret anden funktion og betydning end det, som det oprindeligt er tiltænkt; nemlig en entydig systemnøgle og ikke et middel til autentifikation.

Regeringen ønsker at fastholde denne udvikling med initiativer, som reelt bidrager til bedre sikkerhed for borgere og virksomheder. I den forbindelse kan jeg oplyse, at Økonomi- og Indenrigsministeriet senest den 1. oktober 2014 har indført krav om, at virksomheder skal anvende NemID i forbindelse med digital selvbetjening, f.eks. en nethandel, hvor kunden kan initiere et opslag i CPR fra en offentligt tilgængelig hjemmeside.

Med venlig hilsen
Morten Østergaard